

న మో వా క

[నమకమునరు భావానుకర

మేడిచెర్ల ఆంజనేయమూ

త్రివేణి పబ్లిషర్స్, బఠ

మో వా క ము

నమకమునరు భావానుకరణము]

మేడిచెర్ల ఆంజనేయమూర్తి

వేణి పల్లిషర్సు, బందరు.

హక్కులు
గ్రంథకర్తకు

* *

*

ప్రతులు
౧ ౦ ౦ ౦

* *

*

సర్వధారి
శరత్తు
1948

* *

*

మూల్యం
౧ ౮ ౦

* *

*

జానకిరాం ప్రెస్
తెనాలి

శ్రీ॥ శే॥ దేవభర్తుని లక్ష్మయ్య గారు.

పీరి జ్ఞాపకార్థమై యీ గ్రంథము పీరి రెండవ తమారులగు

తొలి పలుకు

సహృదయులకు పంపినములు. నేనీ 'సమోవాక'మును
 గుర్రాధ్యాయ భాష్యావర్గోక్తసందర్భమునఁ గల్గిన భక్త్యావేశ
 మున వ్రాసియుంటిని. ఇయ్యది సమకాలీనకు భావానుకరణము
 కాక త్రమే. ఈ పద్యములను వ్రాసికొని నేను లోలోపల
 బాడుకొని పొందిన యానందము చెప్పఁ దగముగానిది. ఇతరు
 లకుఁ బండితులకుఁ గవులకుఁ బలువురకు వినిపించియు వారి
 నానందింపఁజేయుఁ గలిగితిని. ఇట్టి పలువుర ప్రోత్సాహమే
 యీ గ్రంథ ప్రచురణమునకు మూలము. ఈ గ్రంథమును విని
 యానందపడి తమ తండ్రిగారి స్మారకచిహ్నముగను, తమ
 తండ్రిగారిచేఁ బ్రకటింపఁబడిన శ్రీశంభులింగేశ్వరస్వామి కర్పిత
 ముగను బ్రకటింపఁ బూనుకొన్న శ్రీ దేవభట్టుని వెంకటనారాయణగారికిని, అడిగిన వెంటనే నాచుందలి వాత్సల్యాతి రేకమునఁ
 బీతికను వ్రాసియిచ్చిన శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారికిని,
 శ్రమయనక మంత్రమును సస్మరముగ సమకూర్చి పద్యము
 లను ముగ్గుగ ప్రింటుచేసియిచ్చిన శ్రీ జానకిరాంప్రెస్ వారికిని
 నా ధన్యవాదములు.

ఇట్లు

గ్రంథకర్త

పీఠిక

మీ నమోవాకమునకు రచయిత శ్రీ మేడిచెర్ల ఆంజనేయమూర్తిగారు, ఇది శతరుద్రీయము, రుద్రాధ్యాయము. ఇది యజుర్వేదాంతర్గతమైనను ఉపనిషత్ప్రధావంతము. ఇట్టి భాగములు తెలుగు చేయుటలోనున్న మూచిత్యము విచారణీయము.

ఒక కథానకముకలదు. పిండిప్రోలు లక్ష్మణ కవిగారు కాఁబోలు భగవద్గీత తెలుగుసేయఁ బోయినారట, ఒకనాఁడు ఒకపండితుఁడు నిండు గోదావరి యీదివచ్చి యాయన యింటనతిధియై విస్తరింపబడు కూర్చుని ఆయాపోఁజనము స్వీకరించలేదట. మీరు నాకొర పరమిచ్చినచో నేను భుజింతుననెను. కవికి వరమిచ్చెను. ఇచ్చి మీ యభిలాషయు చెప్పుఁడనెను. పండితుఁడు (స్వామీ మీరు భగవద్గీత తెలుగుసేయుఁ బూనినారట, అది చేయవలదు.) అని. కవి యంగీకరించెను. ఎందుకుచేయరాదు? చేసిన తప్పేమి? వందప్రశ్నలు పుట్టవచ్చును. వేయి సమీక్షాసములు చెప్పవచ్చును.

మంత్రములు మఱియొక భాషలోనికి మార్చినచో తద్గతమైన సామాన్యార్థము వచ్చును. మంత్రశక్తిరాదు. మాతృకయైన మంత్రాక్షరముల యందు, తదక్షర విన్యాసమందు దాని గుంభనయందు మంత్రద్రష్టయొక్క తపశ్శక్తి యిమిడియుండును. కవులయొక్క కవితయందు ఎట్లు శయ్యారీతి పాకాదులు మానసైకవేద్యములై రసజ్ఞ హృదయస్పృక్కులై యుండునో అట్లు మంత్రాక్షరములయందు మహిమ యొకఁడుండును. గుణసహితమైన లౌకికమైన కవిత మానసానందమును ఘటించినట్లు—ఈ ఆనందము వేనికీ వానికీ అనుభూతి విషయము. ద్రవ్యాదులవలె సర్వజనులకు నేత్రగోచరము కానిది. అట్లే మంత్రగతమైన మహిమకూడ ఉపాసకునకు సనుభవ దశనందునది, చూపింపుమనినచో చూపించునదికాదు. జిజ్ఞాసువు తెలిసికొనఁ దగినది. ధూర్తుఁడు వివదింపవచ్చును. అప్రత్యక్షములన్నియు వివదింపఁ బడుచునే యున్నవి.

ఈనాడు వేదములే తెలుగు సేయబడుచున్నవి. అనేకులు వానిని ఇంగ్లీషు భాషలోనికే తర్జుమాచేసిరి. ఇట్లు చేయబడినందువలన మూల మంత్రమునకేమి నష్టమని ప్రబు రావచ్చును. భాషాంతరీకరణమున కేమి లాభమో ముందు తేల్చుకొనవలయునుగదా? మూలము మంత్రము, మార్పు వనము, ఇంతియే భేదము. మంత్రమునకు మహర్షులచే జూడబడినది మహిమ, లోకములు విషయములు, మంత్రము తన్మహిమ లోకద్వారము. ఆ మంత్రద్రష్టయొక్క తపఃపరిణతి నాశ్రయించి యా మంత్రవర్ణోద్గారము జరిగినది. తత్ప్రేక్షోలోకముల నాశ్రయించి యా మంత్రవర్ణ మిశ్రీతి కలిగినది. ఋషియొక్క పరిణతమైన తపశ్శక్తినుండి మంత్రము మహిమను లోకములను పొందించును. లౌకికములైన మంత్రము లేమిచేయును? కవి యొక్క కవితాశక్తి పద్యరూపమున వెలువడి యతని లౌకిక భావములను పెంపొందించును. ఆ లౌకికభావ మాపద్యమయము, ఆ మహిమ లోకము లా మంత్రమయములు. ఒకదానికొకటి సంబంధమేలేదు.

ఇంక నీ మంత్రముల తెలుగు సేతయొక్క స్వరూపమెట్టిదో సాతకులు నిర్ణయించుకొన వచ్చును.

కాని లౌకిక కవితకు మంత్రమునకు నొక సామ్యమున్నది. అక్షరములు, శబ్దములు, అర్థములు, ఇవి మూడును సామాన్యస్థితిలో సమాన లక్షణములు, ఒక భాషలోనుండి యింకొక భాషలోనికి వచ్చునవి యివి. వచ్చినది కదాయని భాషాంతరీకరణములోని వర్ణ శబ్దార్థములు ఆ భాషకు తగిన ఆ కవికి తగిన శక్తులను దెచ్చికొనకుండ మానునా?

Edurn Arnold అను కవి కాబోలు ఇంగ్లీషులో Letorature అన్న eassy లో Translation అనునది యుండదు అని వ్రాసెను. బైబిలులోని పేర్లుభాషలోని చాలాభాగములు తర్జుమాచేయుటకే వీలులేనివి అనియే ఆయన వ్రాసెను. దీనినిగుఱించి యెంతయో వ్రాయవచ్చును. కాని ప్రయోజనమున్నట్లు తోచదు.

ప్రస్తుత కవి పద్యరచన చక్కనిది. ధారాశుద్ధి కలది, నిర్దుష్టమైనది. ఒక్కొక్కచోట మూలములోనున్న భావము చాలనిచో నీయన మఱికొంత

కలిపెను. భాష్యము దగ్గఱపెట్టుకొని అందులో చెప్పబడిన చాపము సంగ్రహించి సంకలించెను. ఇదిచూడుడు.

అ సౌ య స్తా మో అ రు ణ ఉ త బ భ్రు య మం గ లః

ఈమంత్రభాగము నిట్లు తర్జుమాచేసెను.

ఎవరోయీ తొలిప్రాప్తినం దరుణుడై యీషత్కషాయాత్మ్యుడై
యవల నిప్పింగళవర్ణుడై పిదప నాయా భద్రవర్ణావళిణ
దివిపై వెల్గెడు కర్మసాక్షియనగా నీకంటె వేరొక్కడే
శివ ! నీ వేడిమిసోకనీచ మము రక్షింపంగదే మొక్కెదన్.

ఈ చివరిభాగము మాతృకలోనిది కాదు. కల్పితమో, వ్యాఖ్యాతమో పద్యరచన చేయునప్పుడీ చాధ తప్పదు. సంస్కృత కావ్యములు తెలుగు సేయుటలోనే పూర్వబంధరీ కష్టములు పడిరి. మంత్రమును గురించి చెప్పవలయునా ?

శతరుద్రీయము అను వాకానువాకము మహామహిమకలదిగా చెప్పబడినది. శృశానస్థులు, భస్మచారులు నిరుక్త నియమపంతులు ఒక్కొక్కయనువాకము నొక్కొక్క విధముగా లక్షలాది పురశ్చరణఃలిపి సిద్ధులు పొందుదురని ప్రమాణము. అట్టివానికి తెలుగుసేత యొకవిధమైన యబ్బుడి ప్రోక్తమైన తపస్సుకావచ్చును

లౌకికమైన కవిత దేనినోయొకదానిని అనుసరించి ప్రవర్తించునుకదా? వస్తువు దొరకవలయును. కవులందరు వస్త్రస్వేషణార్థులు. కవిత సాశ్రయము, రసము కథాశ్రయము, పద్యరచన ఏకదేశమాత్రమైనది.

ఈ కవి చక్కని పద్యరచనాశక్తి గలవాడు, భవిష్యత్తులో చక్కని కవితావస్తువు లభించి తనకల్పనాశక్తికి ప్రాశస్త్యము సమకూర్చుకొనుగాక!

దెజవాడ
20-9-48

ఇట్లు
విశ్వనాథ సత్యనారాయణ,

పండితాభిప్రాయము

నమకమును నా హంకరముగల య శిర్వేగాంతర్గత రుద్రాధ్యా సుమును దృష్టిచో నీడికొని శ్రీ మేడిచెల్ల అంజనేయ మూర్తిగారు పద్యరూపముగ రచించిన 'నమోవాకిము' నామూలాగ్రముగ గ్రంథకర్త ముఖమున నే వింటిని. ఈ పద్యములు శ్రోతను భక్తిపరవశుని గావించునవిగ నున్నవి. భాష అలితమై యునార్తమై యలరారుచున్నది. ఈ గ్రంథమున కాంధ్ర సాహస్యతముతో నొక యున్నతస్థానము లభింపగలదని నా యభిప్రాయము.

కొహ్వాట }
5-11-47 }

జటావల్లభుల పురుషోత్తము, ఎం. ఏ.
ప్రిన్సిపాల్, సంస్కృత కళాశాల.

శివాయ గురవేనమః

నమోవాకము

శ్రీ కమనీయమై వివిధరీతుల విశ్వ జగద్గణమ్మనం
దేకతఁ బొల్చి విష్ణు పరమేశ్వర ముఖ్య సహస్రనామముల్
జేకొని లోకము ల్వినుతిసేయ వెలింగెడు రుద్రతేజమీ
లోకమునెల్ల శాంతిగుణ లోలముగన్బొనరించి బ్రోచుతన్.

సరసములై సహృన్నిచయసాంద్ర ముదావహ నవ్యనాట్య వి
స్ఫురితములై సుధామధుర సుందరమంధర ధీరభావనా
నిరతములై కలస్వన సునిస్తుల వృత్తములై చెలంగు వా
గ్గురులు మదాస్యసీమ ననిశమ్ముఁ జనించుత మిన్నుముట్టుచున్.

విద్యను విద్యానిధులను
విద్యాపూజకులఁ గవుల విద్యాపరులన్
విద్యాపోషకులను నే
హృద్యంబుగ హృదయవీధి నెంతును సతమున్.

భారద్వాద పవిత్రగోత్రజుఁడు, నాప స్తంబసూత్రుండుఁ — బ్ర
స్ఫార ద్యాజుషమంత్రపాఠకుఁడుఁ గృష్ణాతీర వా స్తప్యడున్
ధీరస్వాంతుఁడు మేడిచెర్ల కులుఁడు నిష్ఠాగరిష్ఠుండు మా
కారాఘ్యుండును, దండ్రీ నాగయబుధుండా విజ్ఞునిం గొల్చెదన్.

యజ్వులై శాస్త్ర వేత్తలై భ్యాతిఁగనిన
భమిడిపాట్యన్వయులలోఁ బ్రభావఘనుఁడు
సుబ్బయ్యారుఁడు తజ్జ్యేష్ఠసుత మదీయ
మాత సుబ్బాంబ భక్తిమై మదినిదలఁతు,

తండ్రి పిమ్మటఁ దండ్రియంతటి యతండ
టంచు నాతండ్రి భక్తిమై నెంచిగొలుచు
నాదు పెదతండ్రి సుబ్బయనామధేయు
నెంతయేనియు భక్తిమై నెంతు మదిని.

నాదు పెదతండ్రి నెట్లట్ల నాదు తండ్రి
యెడల భక్తినిజూపెడు లలితహృదయు
నాదు పినతండ్రి వాత్సల్య మేదురాత్ము
నర్థిమొక్కెద లక్ష్మీనారాయణాభ్యు.

శంకర విజయముఁ గూర్మముఁ
బొంకమ్ముగఁ జెప్పినట్టి పుణ్యుని, మామన్
వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శు
భాంకుని మదినెంచెద న్నమంచితభక్తిన్.

నటకుఁడు, వక్త లౌకికుఁ డనర్గళ హాస్యవచో విశేష సం
ఘటన ధురీణుఁడు, నృధుర గానవిశారదుఁ డాంధ్రసాహితీ
పటిముఁడుఁ గృష్ణమూర్తియన భాసిలు నా పినమేనమామ యా
పటుతర బుద్ధిశాలి గురుభావన నెంతు సతమ్ము నాత్మలో.

కొడుకుల్నల్వరు కూతులు న్నలుపురున్ గోకొల్లయౌ సంతతిం
గడు నేత్రోత్సవముంబొనర్పఁగ మహానందాబ్ధి నోలాడు నా
కలతల్లేని విశుద్ధపత్తనుని మత్కాంతాపిత స్థీరునిన్
దలతున్నేఁ బసుమర్తివంశతిలకున్దత్పిచ్చయాభ్యున్బుధున్.

చిలుప్రాయమ్మున విద్దెపై మలచి మచ్చిత్తమ్ము నుత్సాహ సం
భరితు న్నేయుచు నన్ను నభ్యుదయము ల్పావించి దీవించి మా
దురదృష్టాన నరాల మృత్యుముఖమందుంజన్న మజ్జ్యేష్ఠ సో
దరిఁ గామేశ్వరి నెంచెద న్మతి నితాంతంబుం గృతజ్ఞుండనై.

అడఁడు మాటతప్పి తనయంతటియెత్తు ధనమ్ము వోసినన్
 దోఁదొక మోసపుంబనికిఁ దొందఁ డతృప్తిని రానిదానికిన్
 వీడఁడు గర్మపుంబనులు వేత్తలలో నొకవేత్త యట్టి స
 చ్చీలు మదగ్రజు స్త్వదయసీమల నెంచెద సూరయాభిధున్.

అమరకోశము నాకు నై దేండ్లప్రాయాన బోధచేసిన దయాపూర్ణుఁ బితరు
 రఘువంశమునఁ గొంత, రమ్యతనేర్పిన విబుధు జొన్నలగడ్డ విశ్వనాథుఁ
 బిదపఁ గావ్యత్రయ విజ్ఞానమిచ్చిన చెర్వు నారాయణు శ్రీమహితుని
 భారవిన్దెప్పిన భాగవతులయజ్ఞ నారాయణాఖ్యు శాంతస్వభావు

మాఘకావ్యమ్ముఁ జెప్పిన మాన్యచరితు
 నార్యుఁ నివుకుల సత్వనారాయణాఖ్యుఁ
 బూర్ణ గురుభావమున భక్తిపూర్ణ మతినిఁ
 బ్రస్తుతించెద గురుపరంపరను గ్రమత.

మల్లమపల్లివంశ్యు, బుధమాన్యుఁ, గవీశ్వరుఁ, బండితోత్తమున్
 పుల్లమనోబ్జ ముద్రిత భవు న్గరుణామయు మల్లికార్జునా
 భ్యోల్లసితు, న్నదీయ సుతు నుజ్వల ధీబలు వీరమల్లు నా
 యుల్లమునందు నెంతు గురుతోజ్వలభక్తి సుమార్చనావిధిన్.

సకలభాషా తత్వసాగర పారజ్ఞుఁ బహుముఖ విజ్ఞాన పరదువరదు
 ఘనశబ్దశాస్త్ర విద్గణగణ్యు బోధనాధుర్య రామానుజాచార్యపర్య
 తత తర్కశాస్త్ర బోధానిధి సాహితీపరు నల సోమశేఖరునిగురుని
 సకలాంధ సాహితీ చాపావిచక్షుణు సమధికు వేంకటరమణురమణుఁ

గవిని బండితుని విమర్శక ప్రధితుని
 ధీరుని స్మరుసింహుని నారసింహుఁ
 బూర్ణ గురుభావమున భక్తిపూర్ణమతినిఁ
 బ్రస్తుతించెద గురుపరంపరను గ్రమత.

ఇప్పగిది నొక్కనాఁ డేను నిష్టదైవ
మాతృపితృముఖ్యకులముఖ్య మాన్యతముల
మఱియుఁ గన్విప్పి నన్నొక మానవునిగఁ
జేసి బ్రోచిన గురువులఁ జిత్తమలర.

తలఁచి పొగడియు మ్రొక్కి చిత్తప్రశాంతి
నున్న నాయందు జగదీశు సన్నుతించు
భక్తిభావమ్ము చెలరేగి రక్తిఁగట్టి
వివశతంగూర్చి తానుగా వెలసె నిట్లు.

వలుసభలలోన దీనిం
జిలికితి బుధులెల్ల మెచ్చి చెచ్చెర నచ్చుం
గొలుపఁగఁ బ్రోత్సహించిడఁ
దలకొంటిని నేను దద్విధానము నడవన్.

ఇటులుండంగ యదృచ్ఛసీవిధముఁ దా నింతంత యాలించి ము
చ్చటమై నన్నిలిపించి యీ కృతి మహోత్సాహమ్మునన్వించు ను
త్కటమౌ తృప్తిని దేవభక్తుని కులోదారుండు విజ్ఞుండు వేం
కట నారాయణుఁ దాండ్రవాఙ్మయ రసోత్కంఠుండు నా కిట్లనున్,

చదువరి భాగ్యశాలి సువిచక్షణుఁ డుజ్వల పుణ్యతీర్థ సం
విదుఁడును శంభులింగ గురువిస్తృత బోధలుగన్న విజ్ఞుఁడున్
బదిలుఁడు తేపుమాపు శివ పావన దర్శన నిష్ఠయందు న
భ్యుదయ పరంపరల్గిన యున్నతభావుఁడు లక్ష్మయాఖ్యుఁడున్.

గోళ్లమూడి గ్రామ తల్లజమ్మున రామశాల నిర్మించిన శాంతమూర్తి
శంభులింగేశ్వరస్వామి యాలయమును బునరుద్ధరించిన పుణ్యమూర్తి
మంటప ప్రాకారసహిత కల్యాణ కృద్వితతి నిర్మించిన విబుధమూర్తి
అయ్యన్నకుం బొత్తుఁడై పిచ్చయాఖ్యుని పుత్తుఁడై వెలసిన పుణ్యమూర్తి

న్యాయవర్తికి సత్యనారాయణునకు,
 నాకు, నన్నిటఁ దనునోలు నైషికుండు
 నైన భద్రయ్యకుఁ గు దండ్రు, యధికయోగ్య
 సీతమకు భర్త, యాతని శీలమిట్లు

కావున నాయన పేరిట
 నే వెలయించెదను వేదనిధిసుండిలస
 ద్భావముల మీరు జేకొని
 దేవస్తుతిఁ జేసినట్టి తీయంపు గృతి.

ముదమున నిట్లాడు అస
 ధృదయునిఁ యా యనఘు పూన్కిఁ దెలియుచు నేనున్
 వెదుకఁబోయినఁ దీవయె
 పదమునకున్ దగిలినట్లు భావించి మదిన్ .

వల్లెయటంచును నేనిటు
 చెల్లించితి నాటిమాట చిత్తంబలరన్
 వల్లెయటంచును వారిటు
 చెల్లించిరి నాటిమాట చిత్తంబలరన్.

షష్ఠ్యంతములు

లలిత హృదంతరునకుమా
కలితునకుం గోళ్యమూడి గ్రామమునందుం
జలచల్లని చూపులతో
వెలసిన శ్రీ శంభులింగ విశ్వేశునకున్.

సకలాధారున కచ్యుతు
సకు శాంతిప్రదునకుం ఘనప్రభునకు భా
వుక వరదనకు న్దన క
ల్పకునకు శ్రీ శంభులింగ పరమేశునకున్.

పరమదయాళున కురగా
భరణునకు న్రాజరాజపదవాచ్యునకున్
బురుజోత్తమునకు గంగా
ధరునకు శ్రీ శంభులింగ ధామేశునకున్.

గౌరీపతికి జగద్రథ
సారథికిఁ బరేశ్వరునకు సర్వజగత్సం
సారునకును నఖిల జగ
ద్వీరునకు న్శంభులింగ విశ్వేశునకున్.

పన్నగ భూషణునకును మ
హోన్నత వృషభాధి రోహణోద్భాసునకున్
బ్రోన్నతభావమునీశ్వర
సన్నతునకు శంభులింగ సకలేశునకున్.

భక్త మనోంబుజ పీఠీ
సక్తునకు న్భావనా వశంవదునకు వే
దోక్తిస్తుతునకును మహా
శక్తునకు న్శంభులింగ జగదీశునకున్.

వ. సభక్తి సమర్పితముగా నీ యొనర్పంబూనిన నమోవాకంబునకు,
బ్రారంభం బెట్టిదనిన —

న మో వా క ము

శ్రీ
న మ క మ్

ప్రథమానువాకః

హరిః ఓం

నమస్తే రుద్ర మన్యవ ఉతో త

ఇషవే నమః ।

నమస్తే అస్తు ధన్వనే బాహుభ్యా

ము త తే నమః ॥

యాత ఇషు శ్చివతమా శివం

బ భూవ తే ధనుః ।

శివా శరవ్యా యా తవ తయా నో

రుద్ర మృడయ ।

యా తే రుద్ర శివా తనూ రఘోరా

పా ప కా శి నీ ।

తయా నస్తనువా శంతమయా

గిరిశంతాభిచాకశీసి ॥

౦

౧౨

౩

౪

(శ్రీ)

నమోవాకము

ప్రథమస్తంభకము

ఘ. సతులోయీ, భవదీయ రోషమునకు,
 న్వత్సాయక స్వామికి,
న్నతులోయీ, భవదీయ చాపమునకు,
 న్వద్బాహు దండాలకు,
న్నతులో రుద్ర! భవద్ధనుర్విశిఖతూ
 ణమ్ము ల్కుభమ్ముల్గదే,
సతము స్త్రీతయమ్మన న్మముల స
 తౌఖ్యాత్ముల న్జేయవే.

౧

శా॥ ఏదోయీ, యభయంకరమ్ము జనతా
 హింసా విమూరమ్ము నీ
దేదోయీ, శుభమైనరూప, మది, నే
 నీక్షింప వాంఛింతు నా
కోదేవా ! గిరిశా ! ప్రసాదనిధియై
 యున్నట్టి త్వద్దేహ మే
దేదీ చూపుము చూపు మెల్ల పుడు స్వా
 మీ ! రుద్ర ! భద్రాత్మకా !

౨

యామి^Iషుం గిరి^Iశంత హస్తే^I

బిభర్ష్య^Iస్తవే^I ।

శివాం^I గిరి^Iతతాం^I కురు మా హి^Iగుం నీ^I

పురుషం^I జగత్^I ॥

౪

శివేన^I వచసా^I త్వా^I గిరి^Iశాఢ్ఘా

వదామసి ।

యథా^I న స్సర్వ^Iమిజ్జగదయత్స్మగుం

సుమనా^I అసత్ ॥

౫

మ. శయనింతోయి, గిరీంద్రమందు జగము
 స్నోభ్యాలఁ దేలింతు ప
 ప్రియుల స్నాశముసేయ నీకరమున
 స్వేల్గొందు సహృదయము
 స్వయతో మాయెడ శాంతినుండునటుల
 స్వల్పస్థదే రుద్ర ! య
 త్వయము స్మార్పకు మాకు, లోకమున కీ
 శా ! యద్విరాట్పాలకా.

౩

శా. ఆలింపస్థదవోయి, మామొట లప
 ర్ణాధీశ ! యీశా ! దయా
 శీలు నిన్నుఁ బ్రసన్నుఁ జేసికొని ని
 న్నేరంగ భద్రమ్మలౌ
 నాలాపాల నుతింతుమో గిరిశ ! రు
 ద్రా ! మేము, మానేల రో
 గాలన్బీదనుబొందకుండ సుమన
 స్కంబొనటుల్నేయవే.

౪

నమకమ్

అ^Iధ్య^Iవో^Iచ ద^Iధి^Iవక్తా^I ప్ర^Iథ^Iమో^I
దై^Iవ్యో^I భి^Iష^Iక్ ।

అ^Iహీ^I గు^Iశ్చ^{II} స^{II}ర్వా^I స్త^Iంభ^{II}య^I స^{II}ర్వా^Iశ్చ^{II}
యా^Iతు^Iధా^Iన్యః^I ॥

అ^Iసౌ^I య^I స్త్రా^Iమో^Iఅ^Iరు^Iణ^I ఉ^Iత^I బ^Iభ్రు^I
స్స^I మ^Iం గ^Iలః^I ।

శా. నీయాజ్ఞ ల్గిరిగీతలీ జగతికి,
 న్నీవేకదే యెల్లదై
 తేయారాతి సభ స్ప్రసిద్ధుడవు, త
 ద్వేవాళికి న్నీవె కా
 ధ్యేయుండై నను నేతవై న, శివ : నీ
 వే కావె రోగావళి
 న్మాయంప స్గల పెజ్జు, వీజగతికి
 న్నున్నిన్నగాఁ దెల్పువే.

౫

కం. ప్రూరం బగు హింసాక్రియ
 నోరావ స్తగము దిని తనూబల మెనఁ గ
 స్పృహమునఁ దిరిగెడు దే
 వారుల, వ్యాళములఁ బట్టి పల్లార్పఁగదే.

౬

మ. ఎపరోయీ, తొలిప్రొద్దునం దరుణుడై
 యీషత్కషాయాత్ముడై
 యవల, నిబింగళ పర్ణుడై పిదప, నా
 యా భద్రపర్ణావళి
 నివిపైవెల్గెడు కర్మసాక్షియనఁ గా
 నీకంటె వేరొక్కఁడే,
 శివ : నీవేడిమిసోకనీక మము ర
 క్షింపనదే మ్రొక్కెదన్.

౭

యే చేమాగుం రుద్రా లభితో దిక్షు
 శ్రితా స్సహస్రశోవైషా గుం
 హే డ ఈ మహే ॥

2

అ సా యో నసర్పతినీలగ్రీవో
 వి లో హి తః ।

ఉ తై నం గోపా అదృశన్నదృశ
 న్ను ద హ ర్యః ॥

ఉ తై నం విశ్వా భూతాని సదృష్టో
 మృ డ యా తి నః ॥

9

9

ఛా. చరిత్రప్రజమెచ్చలోయి, భువిపై
 నేదిక్కునఱ్ఱచిన
 న్నిరంధ్రమ్ముగఁజుట్టి వెల్గెడిని వ
 ర్ణింపంగ రాకుండఁ, ద
 న్నిరేణాస్త సమాగతమ్ము లరయ
 న్ని రూపముతాదె, త
 చ్చా రమ్మింతని తెల్పమాతరమె, రు
 ద్రా : యెన్నిజన్మలకున్,

౯

మ. అది నీమూర్తియకాదె, యాకసమునం
 దాదిత్యనామంబుతో
 సుదయం బస్తమయం బనంబడు క్రమం
 బొప్పార వెల్గొందు, న
 య్యది కాదే, జడచేతన ప్రతతితో
 నాబాలగోపాలము
 స్సవయందై కనిపించి బ్రోచు, గఱకం
 తా : సర్వభద్రప్రియా :

౯

స^Iమో^I అ^Iస్తు^I నీ^Iలగ్రీ^Iవాయ^I స^Iహ^Iసా^Iతాయ^I

మీ^I ధు^{II} పే^I ।

అ^Iథో^I యే^I అ^Iస్య^I స^Iత్వా^I నో^I హం^I తే^Iభ్యో^I ॥

క^I ర^I ం^I న^I మః^I ॥

ప్ర^Iము^Iంచ^I ధ^I న్వ^Iస^Iస్త్వ^Iము^Iభ^Iయో^I

రా^Iర్షి^I యో^I జ్ఞా^Iయో^I ।

యా^Iశ్చ^I తే^I హ^Iస్త^I ఇ^Iవ^Iవః^I ప^Iరా^I తా^I

భ^I గ^I వో^I వ^I ప^I ॥

అ^I వ^I త^Iత్య^I ధ^Iను^Iస్త్వ^Iగ్ం^I స^Iహ^Iసా^Iతాయ^I

శ^Iతే^I ఘ^Iధే^I ।

ని^Iశీ^Iర్య^I శ^Iల్యా^I నా^Iం^I ము^Iఖా^I శి^Iవో^I న^I

స్సు^I మ^I నా^I భ^I వ^I ॥

౧

౧౦

౧౧

౧౨

శా. ఏమోయీ, గళమందు మచ్చబడె, నం

దేమే విషంబంటెనా ?

యేమోయీ, నిలువెల్లఁ గన్నులఁట, యే

మేరూపు మార్పొందెనా ?

ఘామింజల్లఁగఁ జేయుచుందువఁట, తే

పున్నాపు వర్షాశితో,

నేమోయీ, వరుణాత్మ ! నీకునతులో

యీ ! నీదు భృత్యాశికిన్.

౧౦

మ. విడుమీ నీవిలుత్రాటు వింటికొసల

నెప్పైల్లఁ దూలంగ, వే

విడుమీ నీ కరమందు భీషణముగ

నెవ్వలొందు నబ్బాణము,

నైడఁగా రాఁపిడిపెట్టి బాణముఖము

ప్రీతూణమందుంచి, మా

యెడ భద్రుండపుకమ్ము రుద్ర ! శివ ! దే

వేంద్రా ! ప్రతూణాంచితా !

౧౧

విజ్యం ధనుః కపరినో విశేల్యో

బాణవాగుం ఉశ ॥

అనేశన్న సేషవ ఆభురస్య

ని షం గ ధి ॥

౧-౨

యా తే హేతిర్మధుష్టమ హస్తి

బభూవ తే ధనుః ॥

తయాఽ స్మన్విశ్నత స్త్వమయక్మయా

ప రి భృజ ॥

మ. జడలన్దాల్చినమూర్తితో, మఱియు వి
 జ్యంబైన చాపంబుతోఁ,
 గడుముక్కుల్చెడి మొక్కవోయిన శరౌ
 ఘంబుల్విపర్యస్తమై
 పడియుండంగ, నలంక్రియార్థముగ సం
 భాషించు తూణమ్ముతో,
 జడదారీ : కనిపింపరాదగవె, య
 శ్రాంతంబు మాకండ్లకున్.

౧౨

మ. కరుణార్ద్రంబగు దృష్టి సర్వజన కౌం
 ష్టతీర్చునో యీశ్వరా !
 కరమున్నీకరమందు వెల్గెడు మహా
 ఖడ్గాది శస్త్రాశితో,
 సురుశోభావిభవాకరంబగుచుఁ బె
 ల్గొప్పారు చాపంబుతోఁ,
 బరిరక్షింపఁగ రాఁగదోయి : మము సం
 భద్రమ్ములన్సర్వదా.

౧౩

^Iనమ^Iస్తే ^Iఅస్త్యాయుధాయానాతతాయ

^Iధృ ^{II}ష్ట ^Iవే |

^Iఉ ^Iభా ^Iభ్యాముత ^Iతే ^Iనమో ^Iబాహుభ్యాం

^Iత ^Iప ^Iధ ^Iస్వ ^Iనే ||

శా. వింటిన్వీడిన శాంతమూర్తి, త్రుటిలో

విశ్వంబు సర్వంబుఁ దా
నొంటిన్గాల్పఁగలట్టి జెట్టి, భవదీ
యోద్ధండపాణినిరం
బుంటన్నేర్చినమేటి, నీశరము, మ

మ్మో రుద్ర ! యైప్పుడు
న్గంటి నె్రప్పఁగఁగాఁచు, దానికి నమ
స్కారంబుఁ గావించెదన్.

౧౪

మ. పదివేలోయి, నమస్కృతుల్కివ ! భవ

ద్భాహు ద్వయీపీఠికి,
న్పదివేలోయి, నమస్కృతుల్కివ భవ
ద్భాణాసన స్వామికి,
న్పదివేలోయి నమస్సులీశ్వర భవ
త్పదారుణాజ్ఞాలకు,
న్పదివేల్ము ప్పదివేల్మచుస్సులు భవ
ద్భా స్వద్దయా బుద్ధికిన్.

౧౫

ప^Iరి^Iతే^Iధన్వ^Iనో^Iహే^Iతి^Iర^Iసా^Iస్వ^Iనా^Iక్తు^I
 వి^Iశ్వ^Iతః^I |
 అ^Iథో^Iయ^Iఇ^Iషు^Iధి^Iస్త^Iవా^Iరే^Iఅ^Iస్మ^I
 న్ని^Iధే^Iహీ^Iత^Iం^I ||

ఇతి నమకే ప్రథమానువాక

స్సమాప్తః ||

మ. విడుచుంగావుత నీ కరాంచిత ధను

ర్విస్యస్త బాణాస్యమే

ప్పుడు మమ్ముం, భవదీయ తీక్షణర సం

పూర్ణమ్ము తూణీరము

స్గడు దూరమ్ముగుఁగాత మాకుఁ, బరి ర

జై దక్ష ! నీసర్వమం

గళ దేహమ్ముది మమ్ము నిత్యమును సా

జైత్కారమై చోచుతన్.

౧౬

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన ఆంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

బ్రథమస్తబకము

సమాప్తము

శ్రీ

న మ క మ్

ద్వితీయానువాకః

హరిః ఓం

న మో హిరణ్యబాహవే నేనా న్యే
దిశాం చ పతయే నమః ॥

న మో సృజేభ్యో హరి కేశేభ్యః
పశూనాం పతయే నమః ॥

న మ స్సస్పింజరాయ త్వష్టిమతే
పథీనాం పతయే నమః ॥

న మోబుధ్ధ శాయ వివ్యాధినే
న్నానాం పతయే నమః ॥

(శ్రీ)

నమోవాకము

ద్వితీయ స్తబకము

మ. పసలన్నించు పసిండియాభరణము

ల్పాహుద్వయిన్దాల్చునో

యసమేక్షై : నతులోయినీకు, బహుసే

నాధ్యక్ష : యోయీశ : యో

దెసలన్నాచెడు ప్రోడ : నీకివె నతు,

లేవా : నమస్కారము,

ల్పసరాకుం జడలస్థరించు ద్రుమరూ

పా : యో పశూనాంపతీ :

౧౭

చం. అనుమ రక్తపీతహృద

యంగమ వర్ణ విశేష చిత్రిత

ప్రణుత తృణస్వరూప : జన

పావనమార్గగతాధినాథ : ని

స్ఫ్రీణుతి యొనర్తురా, వృషభ

వాహన : శత్రుజనార్దనా : దయా

గుణగణనీయ : యన్నపతి :

కూరిమి నీకు నమస్కరించెదన్.

౧౮

సమో హరికేశాయోపవీతినే

పుష్టానాం పతయే నమః ॥

౫

సమో భవస్య హేత్యై

జగతాం పతయే నమః ॥

౬

సమో రుద్రాయాత తా వి నే

క్షేత్రాణాం పతయే నమః ॥

ఉ. తుమ్మెద తెక్కల నెగడి
 తోచెడి నల్లని కుంతలమ్ములం
 దమ్ములఁగుల్క, జన్నిదము
 తత్తశలాడుచు మీనుమీనమ
 ట్టిమ్మును గూర్చ, శిష్ట పర
 మేశ్వరమూర్తిని బొల్చు నీదు రూ
 పమ్మున కేను మ్రొక్కెదను
 స్వామి ! దయాంబుధి ! చంద్రశేఖరా !

౧౯

మ. భవబంధమ్ములకుం గృపాణమవు, స
 ర్వప్రాణి లోకేశ్వరుం ,
 డవు, మాళోకములెల్లఁ బాపెడు దయా
 న్భాయైక శీలుండవున్,
 స్తవనీయంబగు చాపమెత్తి జగముల్
 శాంతస్థితిం బ్రోచురా
 జవు, దేహమ్ముల కెల్ల నీశుఁడ, వ నీ
 శా ! మన్నమస్కారముల్.

౨౦

^I
 నమస్సా_Iతాయా^Iహం_Iత్యా_Iయ
^I
 వనా_Iనాం^I పత^Iయే_Iనమః^I ॥

౪

^I
 నమో_Iఽహి^Iతాయ_I సపత^Iయే
^I
 వృ_Iక్షా_Iణాం^I పత^Iయే_Iనమః^I ॥

౫

ఉ, సారథివై జగద్రథముఁ
 జక్కఁగఁ దోలెట, పెందు నెప్పుడే
 నేరికరంబున నెడ, వ
 హీనవనస్పతి మంజుశాట వీ
 చారము ముద్దుగ నెనిచి
 పాలన సేసెడు తోటమారి ! వీ
 నేటిమినే సుతింపఁ గల
 నే కలనేని ? సమస్కరించెదన్.

౨౦

మ. తరుణులౌ సరుణారుణ ద్యుతి దిగం
 తమ్మందునందాకఁ బ్ర
 స్ఫురియింపన్వేలిగించి, యన్నియెడల
 సూచిర్ణాకృతిన్దోచుచు,
 స్థరణస్సర్వజగమ్ము లేలెదవు, వృ
 ష్ణ స్వామి ! నిన్నెప్పుడే
 నెఱుఁగన్జాలుదురా ! నతుల్విసుతురా
 రుఠా ! జగద్రక్షకా !

౨౧

^Iన^Iమో ^Iమం^Iత్రి^Iణే^I వా^Iణి^Iజాయ
^Iక^Iక్షా^Iణాం^I ప^Iత^Iయే^I న^Iమః^I ॥

౧౦

—

^Iన^Iమో ^Iభు^Iవం^Iత్త^Iయే^I వా^Iరి^Iవ^Iస్కృ^Iతా
^Iయా^Iష^Iధీ^Iనాం^I ప^Iత^Iయే^Iన^Iమః^I ॥

౧౧

ఉ. రాజసభస్సమంత్రి యస

రాజిలి వర్తకలోకనాయక

వ్యాజముతోడ, నాపణము

నందు వసించి, నికుంజవల్లరీ

రాజిని బ్రోచుపొంటె వన

రాజని నిల్చెద,వార ! నీదు న

వ్యాజ కృపాగుణమ్మునకు

హద్దొకఁ డున్నదె ? జంద్రశేఖరా !

౨౩

చం. సకలజగద్గణమ్ములకు

ప్రప్తవు, సర్వధనాధ్యవస్తు జా

తికి గణుతింపఁ గర్తవు, మృ

తిం గెలిపించెడి యోషధి ప్రభా

ప్రకరముపాలిదేవుఁడవు,

పాపసగణ్యగుజై కభూష ! నీ

ప్రరటమహత్వపద్ధితి య

పారమురా, గనఁ జంద్రశేఖరా !

౨౪

సమకమ్

సమ ^Iఉ ^Iచ ^Iర్ప ^Iరో ^Iపాయ

ఆ ^Iక్రంద ^Iయ ^Iతే ।

ప ^Iత్తీ ^Iనాం ^Iవ ^Iత ^Iయే ^Iస ^Iమః॥

౧౩

చం. కుధరములెల్లఁ గ్రక్కదలఁ,
 గ్రుంగధరాతలమెల్ల, మ్రోయు త
 ద్ర థగజసైంధవాదివరి
 రబ్బి మహత్తరవై రివాహినీ
 మధనసముత్థితోచ్చలద
 మానుష భీషణఘోషణార్భటుల్,
 విధివగు నీ విలాసగుణ
 లీలలటంచు నమస్కరించెదన్,

౨౫

ఉ. బాణకృపాణపాణులయి, ,
 పాయకశత్రుల సైన్య సంహతుల్
 భూనభములైనల్మఱచి
 భోరనయార్చుచుఁ బారునట్టు ల
 క్షీణ పరాక్రమములొలి
 కించెడి వీరుల బీరమెల్ల, నీ
 పూనిక లేకదక్కునె ? య
 మోఘ పరాక్రమ ! చంద్రశేఖరా !

౨౬

నమః కృతస్న వీతాయ ధానతే
సత్యనాం పతయే నమః॥

౧౩

ఇతి నమరే
ద్వితీయానువాచ
స్సమాప్తః॥

మ. అరదంబు, స్విరదంబు, సశ్వమునులే

కవ్యాహతి నిశ్వముల్

స్థిరలీల నెలువంగఁ జాలెడు పదా

తీ : నీకివేరా నతు,

ల్కబకంతా : కవదావృతాంగ : యరిచ

క్రక్షోభకారీ : శివా :

ఛరిణన్మ న్భగవారిఁ గాచెడి దయా

సాంద్రా : నమస్కారముల్.

౨౨౭

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా

య్యని ద్వితీయతనూభవుండైన అంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమునందుఁ

ద్వితీయస్తబకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ త్ర మ్

తృతీయానువాకః

హరిః ఓం

నమ స్సహమానాయ నివ్యాధిన

ఆవ్యాధి నీనాం పతయే నమః ॥

నమః కకుభాయ నివంగితే

స్త్రీనానాం పతయేనమః ॥

(శ్రీ)

సమోవాకము

ప్రతీయ స్తబకము

చం. నెవ్వడు జగద్విరోధుల స

హింపక, నిచ్చలు వారి వెంటడి

స్వదిలి పరాభవించునొ, స

దా, ప్రసర తృకలాయుధాశితో

నెవ్వడు విరోధుల న్దునుము,

నెవ్వడు శత్రుగజేంద్రమారణ

ప్రపణజనేశుఁ దాప్రభుని,

ఛద్రుని నిన్నొలుతు స్మహేశ్వరా !

౨౮

చం. జగములకెల్ల ముఖ్యుడను

సద్యశమందుట, శత్రుపాణివై

యగణిత శౌర్యరాశి యను

నట్టి యశమ్మును గొంట, మేలె యొ

వెగటుఁదనంపుఁ దెక్కలులు

వెంటఁజరింపఁగఁ జోరరాజవై,

జగములదోతువేమి యిది ?

సర్వజగత్ప్రభు ! చంద్రశేఖరా !

౨౯

నమకమ్

I I
నమో నిషంగిణ ఇషుధిమ శే

I I I
తస్కరాణాం వతయే నమః ।

ఉ. నారిబిగించి వింటను, ఘ

నంబుగ టంకృతి సల్పి, వాడియౌ
నారస, మందుఁ యీన్పుటకు

నై, కర మల్లనఁ మాణదేశమున్
జేయచు, నీదుశౌర్యగుణ

చిహ్నితమూర్తికిఁ, బాణీయుగ్మమున్
జేరిచి మ్రొక్కెదన్, విబుధ

సేవిత : శంకర : చంద్రశేఖరా :

౩౦

మ. పట్టపగ ల్విచిత్రగతిఁ

బిట్టణసీమలఁ జొచ్చి, యిండ్లలో
గుట్టులు పుట్టులున్నెమికి,

కోటులు కోట్లు ధనమ్ము లల్లఁ జే
వట్టి, యదేమియన్న నరు

ప్రాణముతీసెడి చోరవర్గము,
న్నెట్టన నేలుదంటవట,

నిన్ను మఱేమనఁ జంద్రశేఖరా :

౩౧

నమకమ్

నమో^I నంచ^I తే^I వరవంచ^I తే^I
I I

స్తాయూనాం^I పతయే^I సమః^I ||
I I

మ. ఒకశ్రీమంతునియొద్ద నాపునటు లెం
తో సమ్మిక నేరి, త

త్సకలార్థ క్రయవిక్రయాదులను స్వే
చ్ఛ మ్మించి సాధించి, పా
యక తత్తత్క్రియలందు నందిన ధనం
బవ్యాహతి న్నొందు వం
చకుడైన, నృపదాజ్ఞలేని జనుడే, :
స్వామీ ! జగన్నాయకా ?

౩౨

చం. అనిశము నాపునటు ధని
కావళియొద్దను జేరి, వీలుమై
ఘనధనధాన్య సంపదల
గైకొను తెక్కలిపిండుకెల్ల, నీ
కనికరిమో, సుమంత్రణమొ
గల్గక యంతటిశక్తి గల్గునే ?
యనుదినముం భవత్పదము
లంటి నమింతును, జంద్రశేఖరా !

౩౩

నమకమ్

న^Iమో^Iని^Iచే^Iర^Iవే^Iపరిచ^Iరాయా^I

అ^Iర^Iణ్యా^Iనాం^Iప^Iత^Iయే^Iన^Iమః^I॥

౫

చం. ధనికులపజ్జ భృత్యునివి
 ధంబున నిల్చి, తదీయవస్తువా
 హనతతి దొంగిలించు మతి
 నారయు నీకు నమస్సు, నిత్య మా
 పణములఁ జోరరూపమున,
 వర్తకముఖ్యుల ధాన్యసంపదల్,
 గొనఁబరికించు నీకుఁ, గడుఁ
 గూర్చి నమస్సొసరింతు నీశ్వరా !

౩౪

౪. స్పీతారణ్యపథానఁ బాంధజనముం
 వీడించి, తత్సర్వము.
 స్థితిస్వీడుచు దోచుచోరతతికి
 స్థియండయో, దండయో
 వ్యాధింపం బడఁ జోలు నీ మహిమలూ
 హతీతముల్కంకరా !
 చేచుల్మోడిచి నీకు మ్రొక్కెదను, ని
 స్సమప్రభావాంచికా !

౩౫

నమకమ్

సమస్సకావిభ్యో జిఘాగుంసదోభ్యో

ముష్ణతాం పతయే నమః॥

సమోసిమదోభ్యో నక్తంచరదభ్యో

ప్రక్యతానాం పతయే నమః॥

—

చం. కరమున వజ్రమూని, తన

కాయముఁ గాచుకొనంగఁ జూచు నో
యరసిక వేషధారి : జన

హంతృవపుర్వజు ధారి : యోహరీ :
కరములుమోడ్చి మ్రొక్కెదను.

గళ్లమునం గల ధాన్యవర్గ మ
బ్బరముగఁ దోచు దొంగల స
మూహము పాలిటి నాయకోత్తమా :

౩౬

ఉ. చోర్యముపొంటె, ఖడ్గ మని

శమ్మును బాణీని బూనియుండి దు
ష్టాచార్య విశిష్ట చోరుఁడన.

రాత్రులఁ బ్రాణుల బాధవెట్టి దు
శ్చర్య తొనర్చు చోరులన,

సర్వజగజ్జన మారణక్రియా
ఘర్యులపాలిరాజువన.

ధూర్జటి : నీవయటంచు మ్రొక్కెదన్.

౩౭

తమతమే

9

సమ ఉత్తి పి జ్ఞే

గి రి చ రా య

కులుంచానాం పతయే నమః॥

9

చం. శిరమునఁ బాగఁ జుట్టి, మృదు
 చేలముల న్నెఱసిటుగాఁగ మై
 నటయిక దిద్ది, మీనముల
 నట్టిటు కోరలువారఁ ద్రిప్పి, నా
 గరకునిమాడ్చి, ఁ బల్లియల,
 గండ్రలెఱుంగనివారి వంచనన్
 బలపెడి చోరరూపు, నిను,
 బల్మఱు మ్రొక్కెదఁ జంద్రశేఖరా :

౩౮

ఉ. కొండలయందుఁ గట్టియలఁ
 గొట్టుకొనం దిరుగాడువారి ను
 ద్దండత నాక్రమించి పరి
 ధానము లూడ్చెడి చోరులన్న, భూ
 ఖండము, లిండు, లాక్రమణ
 గాఁ గొనుచోరులనేత యన్న, నీ
 గండుతనంపు మూర్తులని,
 గాటపు భక్తి, నమస్కరింతురా :

౩౯

నమ ఇష్టమదోభ్య

ధన్వావిభ్యశ్చ వో నమః॥

నమ ఆతన్వానేభ్యః

ప్రతిదధానేభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౦

నమ ఆయచ్చదోభ్య

విస్మజదభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౧

సమాఽస్యదోభ్య

విధ్యదభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౨

డ, బాణమున్దరియించు నీకివే నతు,
 ల్పాణాసనము ల్పదా
 పాణింబూనెడు నీకివే నతులు, చా
 పమ్మెక్కిడన్గోరు నీ
 లే నిండానెడు ఛక్తిమొక్కెడ, శర
 మ్మేయంగఁ జాపాసనం
 వాసముం బొనరించు నీకు నతి, రు
 ద్రా ! సర్వలోకేశ్వరా !

౪౦

శా. బాహుకర్పణసేయు నీకివే నతుల్,
 బాణప్రయోగక్రియా
 మూసప్రజ్ఞఁడవైన నీకునతు, ల
 య్యు గ్రంథ బాణము ల
 క్ష్యాసంబోజన నేయు నీకు నతి ల
 ష్యము స్వ్యధమ్మంచు పీ
 తోనిస్సీమ దయాభిషంగ : నతు లె
 న్నో జేసెద. నృంకరా !

౪౧

నమ ఆసీ^Iనేభ్య^I

శ్చయా^Iనేభ్య^I శ్చ^I వో^I నమః॥

౧౩

నమ స్వ^Iపదో^Iభ్య^I

జాగ్ర^Iదభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౪

నమస్తి^Iష్ఠదో^Iభ్య^I

ధావ^Iదభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౫

నమస్స^Iభా^Iభ్య^I

స్స^Iభా^Iవతిభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౬

నమో^I అశ్వే^{II}భ్యో^Iఽ

శ్వ^Iపతిభ్య^Iశ్చ^I వో^I నమః॥

౧౭

ఇతి నమకే
తృతీయాసువాక
స్సమాప్తః॥

శా॥ ఆసీనాత్ము, శయానరూపుఁ దత ని
 ద్రానంద మగ్నాత్ము, ను
 ల్లాస ప్రాకృత జాగ్రదాత్ముని బదా
 లంబు, న్వరా ధావకున్
 శ్రీసంపన్ను, సభాస్థితాత్ముని, సభా
 శ్రీనాథు, నశ్వాత్ము, న
 శ్వా సంఖ్యాకగణప్రభు,న్నిను నమో
 వాకమ్మున న్నొల్చెదన్.

౪౨

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా
 ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
 మూర్తిచేత రచింపఁబడిన
 నమోవాకమ్మునందుఁ
 దృతీయ స్తంభకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ క మ్

చతుర్థానువాకః

హరిః ఓం

^Iనమః ^{II}ఆవ్యాధినీభ్యో

^Iవివిధ్యస్తీభ్యశ్చ ^Iవో ^Iనమః॥

౧

^Iనమ ఉగణాభ్య

^Iస్త్రగుంహతీభ్యశ్చ ^Iవో ^Iనమః॥

౨

^Iనమో ^Iగృతేభ్యో

^Iగృతస్పతిభ్యశ్చ ^Iవో ^Iనమః॥

౩

(శ్రీ)

నమోవాకము

చతుర్థస్తబకము

మ. మొగుతున్నేతు, లశాంతి కారణములై,

భూతాకృతుల్దాల్చి మా

జగమెల్లప్పుడుఁ, బీడముంచెడి భవ

చ్చక్తిస్వరూపాలకు,

నొగుతున్నేతు, లనేకరీతుల మహా

భూతాకృతుల్దాల్చి, ఊ

జగమున్సర్వముఁ, బీడముంచెడి భవ

చ్చక్తిస్వరూపాలకున్.

౪౩

మ. నతులోయీశ్వర ! సప్తమాతృకలకు,

న్వచ్చక్తిరూపాలకు

న్నతి దుర్గాది గణాంతరస్థములకు,

న్వచ్చక్తిరూపాలకు

న్నతులోయీ ! విషయప్రసక్తి బహుళాం

ధప్రాణి వర్గాలకు,

న్నతి తత్త్వద్విషయప్రసక్త జన బృం

దస్వామి వర్గాలకున్.

౪౪

నమో వ్రా^{II}తే^Iభ్యో

వ్రా^Iతవతిభ్యశ్చ వో^I నమః

౪

నమో గణే^Iభ్యో

గణ^Iవతిభ్యశ్చ వో^I నమః॥

౫

నమో విరూ^Iపే^Iభ్యో

విశ్వ^Iరూ^Iపే^Iభ్యశ్చ వో^I నమః॥

౬

నమో మహా^Iద్యౌః

క్షు^Iలకే^Iభ్యశ్చ వో^I నమః॥

౭

నమో రధి^Iభ్యో

రథే^Iభ్యశ్చ వో^I నమః॥

౮

నమో రథే^{II}భ్యో

రథ^Iవతిభ్యశ్చ వో^I నమః॥

౯

మ. నతి నానావిధ జాతిసంఘములకు,
 న్ద దృర్తృ సంఘాలకు,
 న్నతిదేవానుచరస్వరూపములకు,
 న్దన్నేతృవర్గాలకు,
 న్నతి నగ్నాది విరూపసంఘములకు,
 న్ద ద్విశ్వరూపాలకు,
 న్నతులైశ్వర్య సమేతమూర్తులకు, ద
 న్నష్ట స్వరూపాలకున్.

౪౫

మ. నతి నానా రథికప్రకాండమునకు,
 న్దలుప్త వర్గాలకు,
 న్నతి నానారథరూపధారులకు, ద
 న్నాథ స్వరూపాలకు,

న_I మ_I స్సే^{II} నా^I భ్య^I

స్సే_I నా_I సి_I భ్య_I శ్చ_I వో^I నమః^I॥

౧౦

నమః_I క్ష_I త్రు_I భ్య_I

స్సం_I గృ_I హీ_I తృ_I భ్య_I శ్చ_I వో^I నమః^I॥

౧౧

నమస్త_I క్ష_I భ్యో^I

ర_I ధ_I కా_I రే_I భ్య_I శ్చ_I వో^I నమః^I॥

౧౨

నమః_I కు_I లా_I లే_I భ్యః^I

క_I రా_I రే_I భ్య_I శ్చ_I వో^I నమః^I॥

౧౩

నమః_I పు_Iంజ_I ప్తే^{II} భ్యో^I

ని_I పా_I దే_I భ్య_I శ్చ_I వో^I నమః^I

౧౪

న్నతి సేనాళికి, సైన్యనాథులకు, చూ
నమ్రత్వము. లృంకరా !
నతి నీనీరథ శిక్షకాకృతులకు,
స్థ త్సూతరూపాలకున్.

౪౬

సీ. వందనమ్ములు. శిల్పివరరూపధరులార !
వరరథకరులార ! వందనములు
పందనాలు, కులాలవంశసంభవులార !
పరతోహ కరులార ! వందనములు
పందనమ్ములు, పక్షివర్గఘాతుకులార !
వనచరాంతకులార ; వందనములు

నమ ఇషు కృదోభ్య

ధన్వకృదభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౫

నమో మృగయుభ్య

శ్వనిభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౬

నమ శ్వభ్య

శ్వపతిభ్యశ్చ వో నమః॥

౧౭

ఇతి నమకే

చతుర్థానువాక

స్సమాప్తః

వందనమ్ములు, శరవర్గకారకులార !

వరధనుష్కరులార ! వందనములు

తే. గీ. వ్యాధకుల సముద్భవులార ? వందనములు

శ్వానరక్షణపరులార ! వందనములు

శ్వానసుశరీరధరులార ! వందనములు

వందనాల్మీకు శివులార ! వందనములు.

౪౭

ఇదిమేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

జతుర్థస్తబకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ క మ్

పంచమోనువాదః

హరిః ఓం

నమో భవాయచ రుద్రాయచ॥

౧

నమ శ్చర్మాయచ పశుపతయేచ॥

౨

—

నమో నీలగ్రీవాయచ శిశికంఠాయచ॥

౩

నమఃకపర్దినేచ వ్యూఘ కేశాయచ॥

౪

నమోవాకము

పంచమస్తంభకము

మ. ఎవఁడీ లోకముల న్సృజించు భవుఁడో,
యెవ్వఁడు మాళోముల్
ద్రవీయింపించెడి రుద్రుఁడో, యెవఁడు ఘో
రాల్లె న పాపాలనే
నిపురంజేయఁగలట్టి శర్వుఁడో, యెవం
డీ జ్ఞానశూన్యప్రజా
నివహంబేదునొ, యట్టియోపశుపతీ !
నీకున్నచుస్కారముల్.

౪౮

చం. గళము సగమ్మున నిష్పము
గల్గినయోగరకంఠమూర్తి ! త
ద్గళము సగమ్మునన్నితిమ
గల్గిన యోశితికంఠమూర్తి ! యో
లలితజటావిలాసగుణ
లాంచింత ! యోయికపర్ది ! నీకీదే
పొలుపుగఁ గేలుమోడ్చెదను,
ముండిత కేశయతిస్వరూపుఁడా !

౪౯

నమస్సహస్రాయాచ శశధన్వనేచ

౩

నమోగిరిశాయచ శిషిపిషాయచ

౬

నమో మీఢుప్తమాయ చేషుషుతేచ॥

౭

నమో హ్రస్వాచ వానునాయచ॥

౮

నమో బృహతేచ వర్షియనేచ॥

౯

నమో వృద్ధాయచ సంవృధ్వనేచ॥

౧౦

నమో అగ్రియాయచ ప్రథమాయచ॥

౧౧

మ, ఒకచోఁ గన్నులు వేయిటన్నిలుతో : వే
 రొక్కంట వేబాహుల
 న్నకటింతో ? యొకమారు పర్వతముపై
 భాసితో : యొందొక్కటన్
 సకలంబందు వసితో ? యొక్కయెడఁ బ
 ర్జన్యాకృతి న్దాల్తువో ?
 సకలేశా ! యిషుహస్త నీకిదె నమ
 స్కారము గావించెదన్,

౫౦

మ, ఒకటస్థుజ్జ, మఱొక్కచోటమటిగు
 జ్జొందొక్కచో దొడ్డవై,
 యొకట స్పర్ధుణపూర్ణబుద్ధివయి, వే
 రొందొక్కచో వృద్ధువై
 యొకటస్పంస్తవనీయ కీర్తివపుదో ?
 యోయా ! జగత్పూర్వ ! యో
 సకలాదిత్యసభాధినాథుడ : నమ
 స్కారము నీ కీశ్వరా !

౫౧

నమ ఆశ వేచా జి రాయచ॥

౧౨

నమ శ్శీఘ్రాయచ శ్శీఘ్రాయచ

౧౩

నమ ఊ ర్శాయచా వస్వస్యాయచ॥

౧౪

నమ స్సోత స్యాయచ ద్వీప్యాయచ

౧౫

ఇతి పంచమోనువాక

స్సమాప్తః॥

శా. ఆశువ్యాపనశీలము, న్నమన స
 మ్యక్తోశలంబు, స్వరా
 వేశా న్నమనంబు సల్పుగుణము,
 నిష్కల్మషప్రవాహోకృతి
 న్దేశాల స్తరియించునేర్పుఁ, దలప
 న్నిసౌమురా, రుద్ర ! యో
 యీశా ! మా నతులందుకోఁగదర ! స్వా
 మీ ! సర్వకాలంబులన్,

౫౨

మ. చిలుగాడ్పుల్లదలింప, మింటిమొగమై
 చెన్నారు నీరంపుఁ బై
 తటగ ర్నిదు విలాసముల్లదవె? శాఁ
 తమైన నీరమ్ముపై
 మెఱయున్గాదె భవద్విలాసము ? యురీ
 మిత్రాకృతీ ! ద్వీప సు
 స్థిరరూపా ! నతులోయి ! నీనిఖిల మూ
 ర్తి స్ఫూర్తి రత్నాలకున్.

౫౩

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా
 ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
 మూర్తిచేత రచింపఁబడిన
 నమోవాకమ్మునందుఁ
 పంచమస్తంభకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

న మ ర మ్

షష్ఠోనువాకః

హరిః ఓం

నమో జ్యేష్ఠాయన శనిస్థాయచ॥

౧

నమః పూర్వజాయ చాపరజాయచ॥

౨

నమో మధ్యమాయ చావగల్భాయచ॥

౩

(శ్రీ)

నమోవాకము

షష్ఠ స్తబకము

మ. చదువు ల్సంపదలు న్మోదల్గులుగు నై
శ్వర్యంబులం బెద్దవై.
యెదియున్నేని దరిద్రమూర్తివియునై .
యీరేడు లోకాలకు
న్మోదటన్వెల్గిన ధాతవై ప్రళయమం
దుం గాలరుద్రుండవై.
మొదలంట న్సకలమ్ము డుల్పు శివ ! కే
లొడ్డు న్సవల్లీలకున్.

౫౪

మ. జగదుత్పత్తికిఁ బిమ్మట స్ప్రిశయ దీ
జై కేళికిం బూర్వ. మీ
జగమందుంగల జీవసంఘములు, త్వ
త్సంబంధ వీలల్గదే.
జగజెట్టి : యెవరోయి తొట్టియల ర
క్షల్పొందు నబ్బాలకుల్.
మొగమొటంపడకుండఁ దెల్పుఁగదె ! కే
లొడ్డు న్సవల్లీలకున్.

౫౫

నమో జఘన్యాయ చ బుద్ధియామ చ॥ ౪

నమ స్సోధ్యాయ చ వ్రతినరాయ చ॥ ౫

నమో యామ్యాయ చ తేమ్యాయ చ ౬

నమ ఉర్వరాయ చ ఖల్యాయ చ॥ ౭

మ. సకలందై న చతుప్రణమ్యుసకు ప
 త్వందై న నీమూర్తికిన్,
 సకళందై న తరుప్రబంధ విలస
 చ్చాభాది నీమూర్తికిన్,
 సకలాదంబు పుణ్యపాపచయ నీ
 శందై న నీమూర్తికిన్,
 సకలేశా : సతులీయి నీకు, ఘన
 య బంధ సంబంధికిన్.

౫౬

మ. మునుమావలయునఁ దాప్తలందు భయచ
 న్ద్యంజూపు నీలీలకు,
 స్సమిత స్వాజ్ఞానయందు మో : మును సం
 ధానించు నీలీలకున్,
 పరమీయంబగు రత్నగర్భపయి ధా
 న్ద్యందై న నీ లీలకు,
 స్సమయందున్, బొలమందుఁ గళ్లమున సం
 ధానించు నీ లీలకున్.

౫౭

నమ శ్లో^Iకాయ^I చా^Iనసా^Iన్యాయ^I చ॥ ౮

నమో^I వన్యాయ^I చ^I క^Iత్యాయ^I చ॥ ౯

నమ శ్ర్శ్వా^Iయ^I చ^I వ్ర^Iతి^Iశ్ర్శ్వా^Iయ^I చ॥ ౧౦

నమ ఆ^Iశు^Iపే^Iణాయ^I చా^Iశు^Iర^Iథాయ^I చ॥ ౧౧

నమ శ్శూ^Iరాయ^I చా^Iవ^Iభి^Iంద^Iతే^I చ॥ ౧౨

నమో^I వర్మి^Iణే^Iచ^I వ^Iరూ^Iధ^Iనే^I చ॥ ౧౩

నమో^I బి^Iల్మి^Iనే^I చ^I క^Iవ^Iచి^Iనే^I చ॥ ౧౪

నమ శ్శ్మ^Iతాయ^I చ^I శ్ర^Iత^Iసే^Iనాయ^I చ॥ ౧౫

ఇతి షష్ఠోనువాక

స్పమాప్తః

ఉ. వైదికమంత్రజాతమున

వర్తిలుమూర్తి, తదంతమంత్ర సం
పాదితమూర్తి, రమ్యవన

పాదపమూర్తి లతాధ్యమూర్తి, శ
ద్ధాదికవర్తి, యోప్రతిర

వాంచితమూర్తి, సతమ్ము నీకు స
మ్మోదముతో నమస్కృతులు

పొల్పుగ సల్పెదనో మహేశ్వరా :

౫౮

సీ. ఎవ్వని నైన్యమ్ము లేగవేగముతోడ

నెవ్వఁడువైరుల యేపడంచు

నెవ్వఁడు శూరుఁడై యేచుచునని నిల్చు

నెవ్వఁడు కవచియై యెసఁగుచుండు

నెవ్వఁడు కంచుకొపేతుఁడై భాసిల్లు

నెవ్వఁడు సూతుడై యింపుగాంచు

నెవఁడు కిరీటయై యెల్లయనులనుండు

నెవ్వఁడు కవచియై యెసఁగుచుండు

తే. గీ. నెవఁడు వేదాల ముఖ్యుఁడై యేపుగాంచు

నెవఁడు వందిగణజనేశ్వరుండు

నెవని కీశ్వరుఁడనువాడు నెవ్వఁడు లేదొ

యట్టి యీశ్వర ! వందనాలయ్యనీకు.

౫౯

ఇది వేదిచెర్ల కల లఁకారడగు శ్రీ నాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయ తనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందుఁ

షష్ఠస్తవకము — సమాప్తము

(శ్రీ)

స మ ర మ్

సప్తమానువారః

హరిః ఓం

స^Iమో దుం^Iదుభ్యా^Iయ చా^Iనానన్యా^Iయ చ॥ ౧

స^Iమో ధృ^Iష్ట^Iవే చ వ్ర^Iమ్భ^Iశా^Iయ చ॥ ౨

స^Iమో దూ^Iతాయ చ వ్ర^Iహితాయ చ॥ ౩

స^Iమో ని^Iషంగి^Iణే చే^Iషు^Iధి^Iను^Iతే చ॥ ౪

(శ్రీ)

సద్యోవాక్యము

సప్తమ స్తబకము

శా. నాదందై వినిపింతు మందుభిని నం
డంబందు తద్ధ్వనన
శ్రీధర్మంబునఁ గానుపింతు ధృతిపై
చెన్నొందవే చూరుల,
న్లేదే నీకళ గూఢచారుల, ధవా
నీనాథ ! ఋమ్మాటికి
న్లేదోయీ జగముందు, నీప్రతిఫలె
నేరేసి, దే యుక్కటిన్.

౬౦

శా. రాజాస్థానమునందు సూతయనఁ, గా
ర్య ప్రేషితుండన్న, నీ
యోజస్ఫూర్తితులేగదే ? యసిధరుం
దొప్పారఁదే నీ కళ,
న్రాజిల్లుంగదే నీ విలాసమునఁ దూ
ణభ్రాజి, తత్త్వద్విధ
భ్రాజిష్టు,న్నిను, నే నమస్కృతుల సం
భావింతునో యీశ్వరా!

౬౧

నమ స్త్రీక్షేపవే చాయుధినే చ॥ ౫

నమ స్వాయుధాయ చ సుధన్వినే చ॥ ౬

నమ స్సృత్యాయ చ పథ్యాయ చ॥ ౭

నమః కాట్యాయ చ నీప్యాయ చ॥ ౮

నమ స్సూర్యాయ చ సరస్వత్యాయ చ॥ ౯

నమోనా ద్యాయ చక్రే శ్చాయ చ॥ ౧౦

నమః కూప్యాయ చావట్యాయ చ॥ ౧౧

నమో వర్షాయ చావర్షాయ చ॥ ౧౨

నమో మేఘాయ చ విద్యుత్యాయ చ॥ ౧౩

సీ. ఎవ్వని సాయకమ్మెంతేని పాడిమై
 వరలునో వానికి వందనమ్ము
 తెవ్వని కరమందు నెన్నేని బాణముల్
 పరగునో యతనికి వందనమ్ము
 తెవ్వని చేతియం దెనఁగుఁ ద్రిపూలమ్ము
 భద్రదం బతనికి వందనమ్ము
 తెవ్వని హస్తమం దిముడు పినాకమ్ము
 సుందరం బతనికి వందనమ్ము
 తే. గీ. నెవఁడు లఘుమార్గమూర్తియై యెనఁగుచుండు
 నెవఁడు ఘనమార్గరూపియై యేపుగాంచు
 నెనఁడు కృత్రిమ కుల్యాత్ముఁ డెవఁ డనంత
 వాహినీరూపుఁ డతనికి వందనములు.

౬౨

సీ. కర్దమమిత్రాంబు కణరూపుఁ డెవ్వఁడు
 పరసరోజలమూర్తి వరలు నెవఁడు
 పుష్కరిణీ నీరపూరమూర్తి యెవఁడు
 స్వల్పసరోమూర్తిఁ బరగు నెవఁడు
 క్రూపప్రపూర్ణాంబు రూపుఁడౌ నెవ్వఁడు
 గర్తస్థలఘుజలమూర్తి యెవఁడు
 ఘనఘనాఘన వృష్టవనరూపుఁడెవ్వఁడు
 ఘనసముద్రాంభః ప్రకాండుఁడెవఁడు

తే. గీ. భూరిఘనసాంద్ర విస్ఫురద్వారిమూర్తి
 విద్యుదుల్లసదంబు సంవిష్టమూర్తి
 యెవఁడౌ వానికి నర్పింతు నిన్నియన్ని
 యనఁగరానన్ని వందనా లధికభక్తి.

౬౩

నమకమ్

నమ ఈధియాయ చాలెవ్వాయ చ॥ ౧౪

నమో వాత్యాయ చ రేస్సెయాయ చ॥ ౧౫

నమో వాస్వవ్యాయచ వాస్సువాయ చ॥ ౧౬

ఇతి సప్తమూసుపాధ్

స్వమూప్తః

పే. శరదప్రభాసురజలరూప ధరునకు

నందింతు సద్భక్తి వందనమ్ము
తాతప సహిత వృష్ట్యాకార ధరునకుఁ
జెందఁ జేసెద భక్తివందనమ్ము
వాయునమ్ముశ్ర వర్షాయతఘూర్తిని
బొందింతు నర్మిలి వందనమ్ము
ప్రళయాబ్ధి జాగ్రత్ప్రవర్షభాభాస్వర
వరఘూర్తి కర్పింతు వందనమ్ము

చే. గీ. వస్తులోక శరీరికి వందనమ్ము

వాస్తువిజ్ఞాన విభునకు వందనమ్ము
పందనము సర్వరూపికి వందనమ్ము
పందనము జగత్ప్రభునకు వందనమ్ము.

౬౪

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా
య్యని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
ఘూర్తిచేత రచింపఁబడిన
నమోవాకమ్మునందుఁ
సప్తమస్తటకము
సమాప్తము

(శ్రీ)

సమర్పమే

అష్టమోసువాకః

హరిః ఓం

సమ స్సో మాయ చ రుదాయ చ॥ ౧

సమ స్తా మ్రాయచా రుణాయ చ॥ ౨

సమ శ్శృంగాయ చ పశుపతయే చ॥ ౩

సమ ఉగ్రాయ చ భీమాయ చ॥ ౪

సమో అగ్రే వ ధాయచ దూరేవధాయచ॥ ౫

సమో హస్తే చ హనీయసే చ॥ ౬

(శ్రీ)

సమోవాకము

అష్టమస్తబకము

మ, ఉమసర్ధాంగిగనేలు సోముసకు, నెం
తో ప్రీతిమై మాడు శో
కములెల్లం గరిగించు రుద్రున, తుషః
కాలంబున న్దామ్ర బిం
బలున న్దో చెడియర్యమాత్మనకు, సా
మాన్యరుణజ్యోతి రూ
పముతోఁ బిమ్మటవెల్గు సీశునకు, మ
ద్భావమున న్మోక్తకైదన్.

౨౫

మ. తత పౌఖ్యప్రదదుఁడైన శంగునిఁ, బకు
త్రాత, నిర్వరోధ్యత్పత
త్తతరోషాకృతి, భీమమూర్తి. నెదురై
దర్పాత్ముల న్దాన శి
క్షితులన్జేపెడువానిఁ, గన్మోరఁగి శి
క్షింపన్జాలు నవ్వాని దు
ర్మతి సంహర్తను. హంతకాకృతుని నం
భావించు నస్మన్మతిన్.

౨౬

సమకమ్

న^Iమో^I వృ^Iక్షే^Iభ్యో^I హరి^Iకే^Iశే^Iభ్యః॥

౭

న^Iమ^I స్తా^I రా^Iయ॥

౮

న^Iమ^Iశ్శం^Iభ^Iవే^Iచ^I మ^Iయో^Iభ^Iవే^Iచ॥

౯

న^Iమ^I శ్శం^Iక^Iరా^Iయ^I చ^I మ^Iయ^Iస్క^Iరా^Iయ^I చ॥

౧౦

ఉ. పచ్చనియాకులస్థుములు

వారుచు నేచిన వృక్షనంతు, నీ

యచ్చున హపులేగదవె ?

యట్టి భవస్మధుమూర్తికిన్నతుల్.

నిశ్చలమై భ్వనించుచు, స

నేక మృదుభ్వని రాతికాద్యమై,

ముచ్చటఁగొల్చు నీ ప్రణవ

మూర్తికిఁ జేసెద నెన్నియోనతుల్.

౬౦

చం. ఘన ధన ధాన్య ముఖ్య సుఖ

కారణుఁడెవ్వఁడు, మోక్షలక్ష్మినిం

జనితము సేయునెవ్వఁడు, ప్ర

సన్న పితృప్రముఖాత్ముఁడై సుఖ

మును నిడు నెవ్వఁ డేడుగురు

మూర్తిని మోక్షసుఖమునిచ్చు, నా

ఘనునకు సంజలించెద, జ

గన్నుత మంగళశాంతమూర్తికిన్,

౬౧

సమశ్చి వాయ చ శివ రాయ చ॥ ౧౧

సమ స్థి ధ్యాయ చ కూల్యాయ చ॥ ౧౨

సమః పార్యాయచా పార్యాయ చ॥ ౧౩

సమః ప్రతరణాయ కోత్తరణాయ చ॥ ౧౪

సమ ఆతార్యాయ చాల్లద్యాయ చ॥ ౧౫

సమ శ్చిష్టాయ చ ఘ్నేన్ద్రాయ చ॥ ౧౬

సమస్సిక త్యాయ చ ప్రవహ్యాయచ॥ ౧౭

ఇత్యష్టమోఽనువాక

స్సమాప్తః.

ఉ. మంగళరూపధారికి నమస్సు, సు
 మంగళశాలికిన్నతు,
 ల్మంగళ తీర్థవాసికి న
 మస్సు, నదీతటవాసికిన్నతుల్ ,
 తుంగభవాబ్ధి తీరయుగ
 తుందిలమూర్తికి మన్నమస్కృతుల్,
 సంగవిముక్తి హేతునకు,
 సర్వవిమోచనశాలికి, న్నతుల్
 మ, భవవార్ధింబడి మ్రగ్గువాడనంగ, సం
 పన్నుఖ్య సౌఖ్యావళి
 స్మిపులగ్గోరెడు వాడనంగ, సరయ
 న్నివేకదే దేవ : యీ
 భువిలోనన్ ద్రుణమైన ఫేనమయిన,
 న్భూరేణువైన న్జలో
 ద్భవమైన, నినుకంటెభిన్నమటె ? త
 త్తద్రూప : నీకున్నతుల్ .

౬౯

౭౦

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా
 య్యని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ
 మూర్తిచేత రచింపఁబడిన
 నమోవాకమ్మునందుఁ
 అష్టమస్తబకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

స మ క మ్

సవమానుచాతః

హరిః ఓమ్

నమః ఇరిణ్యాయ చ ప్రపథ్యాయ చ॥

౧

నమః గుంశిలాయ చ త్తయణాయ చ॥

౨

—

నమః కపర్ది నే చ సుల స్తయే చ॥

౩

నమో గోష్ఠ్యాయ చ గుహ్యాయ చ॥

౪

నమస్త్రైవ్యాయ చ గేహ్యాయ చ॥

౫

(శ్రీ)

సమోవాకము

సవమ స్తబకము

ఉ. భూసవిహీన దేశము, వి

కస్వర సస్యసమృద్ధదేశము,

న్దానట వీసత్తై వివిధ

కర్కశ శైలములున్నదేశము,

న్దాసముసేయ సప్తమయి

భాసిలువారి సమృద్ధదేశము,

న్దాసిలు నీవిలాస గుణ

భాసములంచు, సమస్కరించెదన్.

౬౧

చం. జడలా ధరింతువంట ముని

సంతతికిం గనిపింతువంట, గో

కులమున నుందువంట, గృహ

కోటులఁ బుట్టుచు నుందువంట, బల్

జెలయుదువంట తల్పముల,

వెల్గెదవంట సుసాధపాళి? నీ

సడతరెలుంగ మాతలను

సంగనురాదుగదా, మహేశ్వరా !

౬౨

సమః	కాట్యాయ	చ	గహ్వరే	స్థాయ	చ॥	౬
సమో	ప్రహదయ్యాయ	చ	నివే	స్థాయ	చ	౭
సమః	పాగుం	సవ్యాయ	చ	రజవ్యాయ	చ॥	౮
సమ	శ్చుష్కాయ	చ	హా	త్వాయ	చ॥	౯
సమో	లోప్యాయ	చో	లప్యాయ	చ॥		౧౦

సమ	ఊర్వాయ	చ	సూర్వాయ	చ॥	౧౧
సమః	పర్ణాయ	చ	వర్ణశీద్యాయ	చ॥	౧౨

మ. వసము ల్గహ్వరసీమలు స్మడుగులుం,

ద్రా లేయహః పూరిము.

త్తనుపాంసుప్రజము,

ల్పరాగగణము ల్ప ల్పాష్కకాష్కములున్,

ఘసకాంతుజ్వలకాష్కము.

ల్కృతిన భూభండములు, స్సారభూ

గణము, త్ని నిపసించుచోట్లుగదె, యు

గ్రా : రశ : సర్వేశ్వరా :

23

ఉ. భూతలసీమలు, న్సుషిర

భూములు, భూజమనోజ్ఞపత్రముల్

వాతవిధూతశుష్కతరు

పత్రములు న్నవదద్భుతావహ

స్థితవిలాసచిహ్నములు,

చెప్పెడిదేమి మహేశ : నీవుగాఁ

జేతమునందుఁ దోచని య

చేతనచేతన వర్గమున్నదే ?

24

నమో పగు రమాణాయ చాభిష్ముతే చ॥ ౧౩

నమ ఆ క్షిదతే చ ప్రక్షిదతే చ॥ ౧౪

నమో పః కి గ కేభ్యః

దేవానాగుం హృదయేభ్యః॥ ౧౫

నమో విక్షీణకేభ్యః॥ ౧౬

నమో విచిస్వత్కేభ్యః॥ ౧౭

నమ ఆ నిర్జ్వాతేభ్యః॥ ౧౮

నమ ఆ మీ వత్కేభ్యః॥ ౧౯

ఇతి నవమోనువాక

స్వమాప్తః

౪. యుధమెత్తి, క్రూరుల భ
 యార్తులుగల వొనరింప గోషివై,
 యాయుధమెత్తి, దుష్టనుసి
 యంతకునంతికసిహుఁ జేర్పఁ, భూ
 లాయుధ ! నీవు నేర్పరివి,
 ప్రాణి సర్పత్యముఁ బట్టి, శిక్షితున్
 జేయుదు, నీ కివే సతుల
 శేషజగద్గణ చక్రపర్తికిన్.

౨౫

౫. పోరినపోర్కె లిచ్చి తముఁ
 గొల్పెడి వారలఁ బ్రోచుదేవతా
 కారులు, నక్షయాత్మకులుఁ,
 గాంక్షిత సిద్ధులరు, స్మహాభుసం
 హారులరు, స్పృమస్త జగ
 దాత్ములరు, స్పృహురుద్రమూర్తి సం
 చారుల తై న మీకు, ధర
 సాగిలి మ్రొక్కెదఁ, బూర్తభక్తియై.

౨౬

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీ నాగేశ్వరా
 బ్రహ్మని ద్వితీయతనూభవుండైన యాచార్యుని
 మూర్తిచేత సచ్చింపఁబడిన
 సమోవాకమునందుఁ
 సవమస్తబకము
 సమాప్తము

(శ్రీ)

నమకమ్

దశమోనువాకః

హరిః ఓమ్

ద్రా పే అంధ స స్ప తే దండ్ర న్ని లోహిత

ఏషాం పురుషాణా మేషాం పశూనాం

మాభేర్మా ౭ రోమోవేషాం

కించ నామ మత్ ||

౧

యాతే రుద్ర శి వా తనూ

శ్చి వావిశ్వాహభేషజీ

శివా రుద్రస్య భేషజీ

తయానో మృడ జీవసే |

౨

(శ్రీ)

నమోవాకము

దశమస్తబకము

ఉ, పాపులఁ దారఁ ద్రోలి, బుధ

పాశుల పాలిటి యన్నదాతవై,

కోపము తాపమునెలిచి,

కోరి విరక్తిని బూనియుండునో

తాపసవేష : నీలగళ :

తక్కక యిప్పుడ వచ్చి, మమ్ములన్.

మాపశువర్గము, న్నుఖ స

మంచితముం దొనరించి ప్రోవవే.

౭౭

ళా, మారోగమ్ముల, మాదులేములఁ ద్రుటి

న్మాయంపుచు, నోక్షముం

దాదంపర్యముగా నొసంగెడు భవ

ద్భవ్యంబు శాంతంబు, నా

కారంబు న్వడిబూని మాజనతతి

స్థల్యాణములైందఁగా,

నీరోగంబయి మాపశువ్రజము, సం

స్తీపింపఁగ, న్నోవవే.

౭౮

ఇమాగుం రుద్రాయ

తవసే కపర్దినే

క్షయ ద్వీరాయ

ప్రభ రామ హేమతిమ్॥

3

మృడానో రుద్రోతనో మయస్కృధి

క్షయ ద్వీరాయ నమసా విధేమతే॥

యచ్ఛంచయోశ్చ | మనురాయజేపితా

తదస్యామ తవ | రుద్రప్రణీతౌ॥

౪

శా. రాజద్రమ్య జటాకలాప ! పర వీ
 ర చూర ! యోరుద్ర ! షూ
 పూజలెకొని. వాడవాడలను బెం
 పుల్గోరి వర్తించుమా
 మా జంతు వ్రజము, న్మనుష్యగణము.
 న్మా ప్రాణిసంఘము న
 వ్యాజంబైన కృపాకటాక్షమున, సౌ
 ఖ్యశ్రీలఁ దేలింపవే.

౪౯

ఉ. మాదు పితామహుండు, జన
 మాన్యుఁడునైన మనుప్రభుండు, సం
 పాదన సేసినట్టి శుభ
 పద్ధతులెల్లను, మాకుఁ బ్రాప్తము
 ల్గాఁదగు దీవనల్పలిపి,
 కాంక్షలు తీర్చి సతమ్ము మమ్ము సౌ
 భ్యోదయులం బొనర్పఁగదె.
 యుగ్ర ! మహేశ్వర ! నీకు మ్రొక్కెదన్.

౫౦

మా॒నో మ॒హా॑ంత ము॒తమా॑నో అ॒ర్భకం॑

మా॒న ఉ॒క్షి॑ంత ము॒తమా॑న ఉ॒క్షితం॑ ।

మా॒నో వ॒ధీ॑ఽపి త రం మో॒తమా॑తరం

ప్రి॒యా మా॒నస్త॒నువ్రౌ రు॒ద్ర రీ॒రిషః॑॥

౫

మా॒నస్తో॒కే తన॑యే మా॒న ఆ॒యుషే॑

మా॒నో గో॒ఘ మా॒నో అ॒శ్వే॒ఘరీ॑రిషః

వీ॒రా న్మా॒నో రు॒ద్ర భా॒మితో॑నధి

ర్హవి॒ష్ణుతో॑ నమ॒సా విధే॑మతే॥

౬

ఉ. మాదు పితామహాదులను,

మా తలిదండ్రుల, మాదు బాలురన్,

మాదు సమర్థనాయకుల,

మా యుదరస్థితులైన బాలురన్,

మాదు ప్రియాంగనామణుల,

మా సఖుల, నృసుల, నృతఘ్ను, స

మోదములందుఁ దేల్చుచును,

ఋర్ణ సుధద్రులఁగా నొనర్పవే.

౮౧

ఉ. మాదు సుపుత్రపౌత్రులను

మాన్య గుణాంచితులన్బొనర్చుచున్,

మాదగు నాయురున్నతుల,

మాదగు గోగణరాజి, మాదు న

శ్వాది పశుప్రకాండమును,

నవ్యయవీరభటాళి, నెప్పుడున్

త్రోది యొనర్పవే గిరిశ :

పూజ్యుని, ని న్గొలుతున్నమస్తతిన్.

౮౨

ఆరా^Iత్తే^I గో^Iఘ్న^I ఉ^Iత^I పూ^Iరు^Iష^Iఘ్నే^I
 త్తయ^Iద్వీ^Iరాయ^I సు^Iమ్న^I మ^Iనే^Iతే^I అ^Iస్తు^I ।
 ర^Iక్షా^I చ^I నో^I అ^Iధి^I చ^I దే^Iవ^I బ్రూ^Iహ్మ^Iధా^Iచ^I
 న^I శ్శ^Iర్మ^I య^Iచ్చ^I ద్వి^I బ^{II}హ్వా^I॥

2

స్తు^Iహి^I శ్రు^Iతం^I గర్^Iత^Iస^Iదం^I యు^Iవా^Iనం^I
 మృ^Iగం^I న^I భీ^Iమ^I ము^Iప^Iహ^Iతు^I ము^Iగ్ర^Iమ్^I ।

ఉ. గో నరవీర హింసమెయి

ఘోరతరంబగు నీదుమూర్తి, చూ
పూనినచోటఁ జేర్చకువె,

భూరి సుఖప్రదమైన దేహమే.

మానక మమ్ముఁ జేర్చవె, యు

మాధవ ! నిచ్చలు మాకు నవ్య యా

న్యూన శుభస్ము లిచ్చుచు. మ

హోన్నతులన్మముఁ జేయవే శివా !

౮౩

ఉ. ఏది యుగాంతమందున మ

దేభముఁ జూచి నృళంస సింహము
న్మాదముఁ జెంది హింసఁగొను

మాడ్కిఁ జరించుఁ దదుగ్రమూర్తికి
న్మాదు మనోంబుజంబున, న

నారతము న్వెలుగొందునట్టి, స
మ్మోద షహోజ్వలంబయిన,

మూర్తినుతించుత, నాదు వాగ్ధరుల్.

౮౪

మృడా జరితే రుద్రస్త్వానో
అన్యం తే అస్మిన్ని వపంతు సేనాః॥

౪

పరిణో రుద్రస్య హేతిర్వృణక్తు
పరి త్వేషస్య దుర్మతి రఘాయోః॥

అవస్థిరా మఘవద్భ్యస్తనుష్వ మీఢ్వ
స్తోకాయ తనయాయ మృడయ॥

౫

ఉ. నీ నుతులందు మైమఱచి
 నిచ్చలు శోషిలు నాదుదేహముం,
 బూని సుఖాబ్ధిఁ దేల్చుటది
 ముఖ్యము, దేవ ! మదుగ్రవైరుల
 న్మానక, హింసపాల్పఱచి,
 మామక జీవముఁ గాచునట్లు, నీ
 సేనకు నానతిచ్చుటది
 చెల్లును, దేవ ! జగత్త్రియార్చితా !

౮౫

తే. గీ. భయదమైనట్టి రుద్రుని పదుమకత్తి
 మాకు బహుదూరవర్తియై మనుసు గాక
 శత్రుసంహార కాలోగ్రశాలియైన
 రుద్రదుర్మతి మాయెడ స్రుక్కుఁ గాక.

౮౬

తే. గీ. ఓ సుఖప్రద ! నీదగునుగ్రమూర్తి
 మాకుఁ గన్పింపఁ జేయకు మాదుకోర్కె
 లెల్లదీరుచు నోరుద్ర ! యెంతయుఁ గృప
 మాదు పుత్రప్రపౌత్రుల మనుషుమయ్య.

౮౭

మీ॒ధు॒షమ॑ శి॒నత॑ష శి॒శ్రో స॒స్సుచ॑నా భ॒నః॑
 ప॒రమే॑ వృ॒క్ష ఆ॒యు॒ధం ని॒ధా॒యః॑ ।
 కృ॒త్తిం వసా॑న ఆ॒చర॑పి॒నాకం॑
 బి॒భ్ర దా॑ గ॒హిః॑

౧౧

వి॒కేరి॑ద వి॒లో॒హిత॑ స॒మస్తే॑ అ॒స్తు భ॑గ॒నః॑ ।
 యా॒స్తే స॒హస్ర॑ గుం॒హేత॑ యో॒ఽన్య ము॒స్మ
 న్ని వ॒పంతు॑తాః॑॥

౧౧

చం. వరద ! శమప్రధానగుణ

భాస : మహేశ : సతమ్ము మామెడన్
గరుడాను బూని, శాంతపడి,

కర్కశమైన త్రిశూలము, స్పృహన్.
వరపట వృక్షమందునిచి,

వ్యాఘ్రపుఞ్జరముఁ బూని, మాకు స
త్వరముగ దర్శనం బిడవె.

జాణవియుక్త ధనుఃకరుండవై .

౮౮

ఉ. భక్తజనాళికి నృహుశ

భాగ్యములిచ్చు విశుద్ధరూప! ధీ
యుక్తుఁడనై భవచ్ఛరణ
యుగ్మమునందున వ్రాలిపోయెడన్.

సక్తిమెయి నృవత్కరము
నన్వెలుగొందెడు నాయుధావళిన్.

ద్యక్తములం బొనర్చుచు, న
నారతమున్మము త్రోవవే, శివా !

౮౯

నమకమ్

సహస్రాణి సహస్రధా బాహుప్రాస్తవహేతయః
తాసామీశానోభగవః పరాచీనాముఖాకృధి॥౧౨

ఇతి దశమోనువాక

స్సమాప్తః

ఉ. నీదు సహస్ర బాహువుల

నేస్తముగన్న సహస్ర హేతులు,

న్నీదు నధీనముల్గదవె ?

నిచ్చలు మాకుఁ బరాజ్ఞాభిములుం

గాఁదగు నట్లు పానిగతిఁ

గల్పనసేసి, ప్రశాంతమూర్తివై,

మాదు హృదంతరాళమున

మానకనాట్యము సల్పవే, శివా !

౯౦

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచేత రచింపఁబడిన

నమోవాకమునందుఁ

దశమస్తంభకము

సమాప్తము

(శ్రీ)

నమకమ్

ఏకాదశానువాకః

హరిః ఓం

సహస్రా^Iణి సహస్ర^Iశో యే రు^Iద్రా అ^Iధి భూ^{II}మ్యం॥

తేషా^Iగుం సహస్ర^Iయోజనేన^Iధన్వా^Iని తస్మ^Iసి॥ ౧

అస్మి^Iన్మహా^Iత్యర్థ^{II}వేన^Iత్త^Iరిక్షే భ^Iవా అ^Iధి॥ ౨

నీల^Iగ్రీ^{II}వా శ్చి^Iతి కం^{II}థా శ్చ^Iర్వా అ^Iధః క్ష^Iమా^Iచ^Iరాః॥ ౩

నీల^Iగ్రీ^Iవా శ్చి^Iతికం^Iథా ది^Iవగుం రు^Iద్రా ఉ^Iప^Iశ్రి^Iతాః॥ ౪

యే వృ^Iక్షేషు^Iసస్పి^Iంజ^Iరా నీల^Iగ్రీ^Iవా వి^Iలో^Iహితాః॥ ౫

(శ్రీ)

నమోవాకము

ఏకావశస్తబకము

సీ. భూతలమ్మునయండు భూరిదయాబుద్ధి
భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !
నీరథిఁబోలు నీతారాపథమ్మందు

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !
స్వర్గసీమలయందుఁ బాతాళతలమందు

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !
వృక్షసంతతియందుఁ బింజిరాకృతిఁవాల్చి

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !

మీదు కరములయందున మెఱయుచున్న
చాపముల విజ్యములఁజేసి సత్వరముగ
చూకు బహుదూరమందున మనెడునట్లు
నిలిపి మమ్మేలుఁడయ్య నిర్నిద్రఘణితి.

౯౦

నమకమ్

యే భూతానామధిపతయో విశిఖాసః కష్టానః॥ ౬

యే అన్నేషు వివిధ్యంతి పాత్రేషు పిబతోజనాన్ ౭

యేపథాం పథిరక్షయ విల బృదాయ పృథః॥ ౮

యేత్థీర్థాని ప్రచరంతి సృకావంతో నిషంగిణః॥ ౯

య ఏతావంతశ్చభూయాగుం సశ్చ దిశోరుద్రావి తస్థిరే॥ ౧౦

తేమాగుం సహస్రయోజనే నధన్వానితస్మసి॥ ౧౧

సీ. భూతాధినాథులై పొలుపొందుచు సతంబు

భద్రులై వెల్గెడు రుద్రులార !

పానపాత్రలయందుఁ బూనిప్రాణులకు న

భద్రమ్ముఁ గూర్చెడు రుద్రులార !

తౌకికాతౌకిక లక్ష్మ్యాను వృత్తి ని

ర్షిద్రుల నేలెడు రుద్రులార !

చాపాసి హస్తులై సర్వతీర్థములం ద

భద్రులఁ గూర్చెడు రుద్రులార !

తే. గీ. భద్రులై యెల్లెడన్వెల్లు రుద్రులార !

మీదు కరములయందున మెరియుచున్న

యాముధమ్ముల మాకు నత్యంతదూర

మందు నిల్చుచు మమ్మేలుఁడయ్య కృపను.

సమోరుద్రచోభ్యోః సమోరుద్రచోభ్యోః
 దేవేంద్రగిత్తే దేవే దేవే దేవే
 మన్నం నాభ్యోః మన్నం మన్నం
 స్తేభ్యో దశత్రాచీ దశత్రాచీ
 దశత్రాచీ దశత్రాచీ దశత్రాచీ
 దేవేభ్యో దేవేభ్యో దేవేభ్యో
 స్తే నోమృదయంతు తేయం
 ద్విజ్ఞానశ్చనో ద్విజ్ఞానం
 తౌ జంభే దధామి॥

00

ఇతి ఏకాదశానువాక

స్వచ్ఛాప

ఉ. అన్నమరుత్ప్రవర్ణముల

నాయుభరూపమునన్ గ్రహించి యీ

మృన్నమిన్నున స్తవిలి

మాన్యతఁ గాంచెడు రుద్రులార ! మీ

కున్నతుల న్నొసర్తు దిశ

కున్దిశలై దుఃఖదిం బొసర్చి మా

కున్నతి సౌఖ్యమీయఁ దగుఁ

నుగ్రజనావళిఁ ద్రుంపఁగాఁ దగున్.

౯౫

ఇది మేడిచెర్ల కులాలంకారుండగు శ్రీనాగేశ్వరా

ర్యుని ద్వితీయతనూభవుండైన యాంజనేయ

మూర్తిచే రచింపఁబడిన

నమోవాకమ్మునందు

నేకాదశస్తంబకము

సమాప్తము

